

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף כ"ז ע"ב

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

חיוון ואתמר בהון על כפיים ישאונך וגו':

תרגום לעברית

והקדוש ברוך הוא מסרו ביד משה, והיא תורה שבעל פה, שבה אסור והתר. מיד
שחכה בו בסלע, לקח אותו הקדוש ברוך הוא בידו, ונאמר בו (שמואל ב כג) וירד אליו
בשבת, להכות אותו בו. ושב"ט הוא יצר הרע נחש, והכל הוא בגלות מחמתו. ועוד,
ומשם יפרד. אשרי האיש שישתדל בתורה, שבזמן שיקח אותו הקדוש ברוך הוא
מהגוף הזה מארבעה יסודות, נפרד משם והולך להיות ראש בארבע חיות, ונאמר בהם
על כפיים ישאונך וגו'.

טקסט הזוהר

ויצו יי אלהים וגו' הא אוקמוה לית צו אלא עבודה זרה דמתמן אלהים אחרים ואיהי
בכבד. דמינה תכבד העבודה דאיהי עבודה זרה ליה והכבד כועס. והא אוקמוה כל
הכועס כאלו עובד עבודה זרה דא איהו ויצו. על האדם דא שפיכות דמים כמא דאת
אמר, (בראשית) באדם דמו ישפך. ודא מרה חרבא דמלאך המות כמא דאת אמר,
(משלי ה) ואחריתה מרה כלענה תדה כחרב פיות. לאמר דא גלוי עריות ודא טחול

עָלֶיהָ אֶתְמַר (משלי ל) אֲכָלָה וּמַחֲתָה פִּיהָ וְגו' דְּטָחוּל לִית לֶיהָ פּוּמָא וְעֶרְקִין וְאֶתְשַׁקֵּיָא מַעֲכִירוּ דְדָמָא אוּכְמָא דְכַבֵּד וְלֹא אֲשַׁכְחָנָא לֶיהָ פּוּמָא. וְדָא אִיהוּ אֲכָלָה וּמַחֲתָה פִּיהָ וְגו'. כָּל שׁוּפְכֵי דָמִים מִמָּרָה אֲנוּן. דְּעֶרְקִין דְּדָמָא דְלָבָא מִיד דְחָזָאן מָרָה כְּלָחוּן בְּרַחֲמִין קִדְמָה.

תרגום לעברית

וַיֵּצֵא ה' אֱלֹהִים וְגו', הָרִי פִּרְשׁוּהָ אֵין צוּ אֵלָא עֲבוּדָה זָרָה, שְׁמִשָּׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְהִיא בְּכַבֵּד, שְׁמִמְנָה תְּכַבֵּד הָעֲבוּדָה, שֶׁהִיא עֲבוּדָה זָרָה לוֹ, וְהַכְּבֵד כּוּעֵס. וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, כָּל הַכוּעֵס כָּאֵלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. זֶהוּ וַיֵּצֵא. עַל הָאָדָם - זֶה שְׁפִיכוֹת דָּמִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ט) בָּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָּךְ. וְזוֹ מָרָה, הַחֶרֶב שֶׁל מְלָאךְ הַמּוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ה) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כִּלְעָנָה חֲדָה כְּחֶרֶב פִּיּוֹת. לֵאמֹר - זֶה גִלּוּי עֲרִיּוֹת, וְזֶה טָחוּל, עָלָיו נֶאֱמַר (שם ל) אֲכָלָה וּמַחֲתָה פִּיהָ וְגו', שֶׁלְטָחוּל אֵין פֶּה וְעֶרְקִים, וּמִשְׁקָה מַעֲכִירוֹת הַדָּם הַשָּׁחַר שֶׁל הַכְּבֵד, וְלֹא מִצָּאנוּ לוֹ פֶּה. וְזֶהוּ אֲכָלָה וּמַחֲתָה פִּיהָ וְגו'. כָּל שׁוּפְכֵי דָמִים הֵם מִמָּרָה, שְׁעֶרְקֵי הַדָּם שֶׁל הַלֵּב, מִיד כְּשֶׁרוֹאִים מָרָה, כָּלֵם בּוֹרְחִים מִלְּפָנֶיהָ.

טקסט הזהור

וְעֶרְיִין כְּלָחוּ אֶתְכַסֵּיין בְּחִשׁוּכָא בְּדָם אוּכְמָא דְטָחוּל. מָאן דְּעֵבֵר עַל שְׁפִיכַת דָּמָא וְעֲבוּדָה זָרָה וְגִלּוּי עֲרִיּוֹת גָּלִיָּא נִשְׁמַתִּיהָ בְּכַבֵּד מָרָה טָחוּל וְדִינִין לֶיהָ בְּגִיחָנָם וְתִלַּת מִמֶּנּוּ עֲלִיָּהּ מִשְׁחִית אָף וְחִימָה. ט"ו עֶרְיִין אֲנוּן כְּחִשְׁבֵּן י"ה. וְשִׁית אַחֲרָנִין כְּחִשְׁבֵּן ו'. קָדָם דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹתָא וּשְׁכִינְתָּא עִמָּהוֹן. מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל (ויקרא יח) עֲרוֹת אִמָּה לֹא תִגְלֶה. וְדָא גִלּוֹתָא אִיהוּ גִלּוּי עֲרוֹתָהּ דְשְׁכִינְתָּא הָדָא הוּא דְכָתִיב, (ישעיה נ) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם. וְעַל גִּלּוּי עֲרִיּוֹת גָּלוּ יִשְׂרָאֵל וּשְׁכִינְתָּא בְּגִלּוֹתָא. וְדָא אִיהִי עֲרוֹה דְשְׁכִינְתָּא. וְהִיא עֲרוֹה אִיהִי לִילִית אִמָּא דְעֶרֶב רַב. וְעֶרֶב רַב אֲנוּן עֲרִיּוֹת דִּילָהּ וְעֲרִיּוֹת דִּישְׂרָאֵל דְלַעֲלֵא דְעֲלִיהָ אֶתְמַר (ויקרא יח) עֲרוֹת אִבִּיהָ לֹא תִגְלֶה.

וְכָל הָעָרִיּוֹת מִתְכַּפְּסִים בַּחֲשֵׁךְ בְּדָם שָׁחַר שֶׁל הַטָּחוּל. מִי שֶׁעוֹבֵר עַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים וְעִבּוּדָה זָרָה וְגִלּוּי עָרִיּוֹת, גּוֹלָה נִשְׁמָתוֹ בְּכַבֵּד מֶרֶה טָחוּל, וְדָנִים אוֹתוֹ בְּגִיּוֹהֶנָם. וְשִׁלְשָׁה מִמְּנִים עָלֵיהֶם - מִשְׁחִית אֶף וְחִמָּה. ט"ו עָרִיּוֹת הֵם כְּחֹשֶׁבֶן י"ה, וְשִׁשָּׁה אַחֲרֵים כְּחֹשֶׁבֶן ו'. לְפָנַי שָׁגְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹת וּשְׂכִינָה עִמָּם, צִוָּה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל, (ויקרא יח) עָרֹת אִמָּךְ לֹא תִגְלֶה. וְהַגְלֹת הַזֶּה הִיא גִלּוּי עָרֹת הַשְּׂכִינָה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (ישעיה נ) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמָּכֶם. וְעַל גִּלּוּי עָרִיּוֹת גָּלוּ יִשְׂרָאֵל וּשְׂכִינָה בְּגִלּוֹת, וְזוֹהִי עָרֹת הַשְּׂכִינָה. וְעָרֹה זֶה הִיא לִילִית, אִמָּם שֶׁל עָרֵב רַב. וְעָרֵב רַב הֵם עָרִיּוֹת שְׁלָה וְעָרִיּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁלֹמֶעֱלָה, שֶׁעָלִיו נֶאֱמַר (ויקרא יח) עָרֹת אֲבִיךָ וְגו' לֹא תִגְלֶה.

טקסט הזהור

וְאֲנֹן אֶפְרַיִשִׁין בֵּין ה' ה' דְּלֹא אֶתְקָרִיב ו' בִּינִיָּהוּ הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (אחרי מות ע"ד) עָרֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תִגְלֶה. וְאֲנֹן שְׂכִינָתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה. דְּבִזְמָנָא דְעָרֵב רַב דְּאֲנֹן (סי' נג' ע' ר"ע) נ' פִּילִים ג' בּוֹרִים ע' מִלְקִים ר' פָּאִים ע' נָקִים בֵּין ה' ה', לִית רִשׁוֹ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְקַרְבָּא בִּינִיָּהוּ. וְרָזָא דְמִלָּה (ישעיה יט) וְנָהָר יַחֲרִב וְיִבֶּשׁ יַחֲרִב בָּהּ עֲלָאָה וְיִבֶּשׁ בָּהּ תַתָּאָה. בְּגִין דְּלֹא יִתְפָּרְנְסוּן עָרֵב רַב מִן ו' דְּאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים. וּבְגִין דָּא לִית קָרִיבוֹ לִ' בֵּין ה' ה' בְּזִמְנָא דְעָרֵב רַב בִּינִיָּהוּ.

תרגום לעברית

וְהֵם הִפְרִידוּ בֵּין ה' ה' שֶׁלֹּא תִתְקַרֵּב ו' בִּינִיָּהֶם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שם) עָרֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תִגְלֶה. וְהֵם שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה וְתַתְּוֹנָה. שְׁבִזְמָן שֶׁהָעָרֵב רַב, שָׁהֶם: נ' פִּילִים ג' בּוֹרִים ע' מִלְקִים ר' פָּאִים ע' נָקִים, בֵּין ה' לָהּ, אֵין רִשׁוֹת לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִתְקַרֵּב בִּינִיָּהֶם, וְסוּד הַדְּבָר - (ישעיה יט) וְנָהָר יַחֲרִב וְיִבֶּשׁ. יַחֲרִב בָּהּ עֲלִיוֹנָה, וְיִבֶּשׁ בָּהּ תַתְּוֹנָה. כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְפָּרְנְסוּ עָרֵב רַב מִן שְׁהִיא עֵץ הַחַיִּים. וְלִכְּן אֵין הִתְקַרְבוֹת לִ' בֵּין ה' ה' בְּזִמְן שֶׁעָרֵב רַב בִּינִיָּהֶם.

וְלִית רִשּׁוֹ לָאֵת י' לְקֶרְבָּא בְּה' תְּנִינָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב עֲרוֹת כְּלָתָךְ לֹא תִגְלֶה. וְאַנּוּן
אֶפְרִישׁוּ בֵּין ו' לְה' עֲלָאָה הָדָא הוּא דְכְּתִיב עֲרוֹת אִשְׁתְּ אַבִּיךָ לֹא תִגְלֶה. דִּי' אִיהוּ אָב.
ה' אָם. ו' בֶּן. ה' בֵּת. וּבְגִין דָּא מְנִי לְגַבִּיָּה ה' עֲלָאָה. עֲרוֹת אִשְׁתְּ אַבִּיךָ לֹא תִגְלֶה. עֲרוֹת
אֲחוּתָךְ בֵּת אַבִּיךָ דָּא ה' תִּתְּאָה. אֵת בֵּת בְּנָה וְאֵת בֵּת בִּתְּהָ אַנּוּן ה' א' ה' א' דָּאֲנּוּן תּוֹלְדִין
דְּה'. עֲרוֹת אַחֵי אַבִּיךָ דָּא יו' ד' דָּאִיהוּ תּוֹלְדָה דָּאֵת י' וְאִיהוּ אָח לְוָא'ו.

תרגום לעברית

וְאִין רִשּׁוֹת לָאוֹת י' לְהִתְקַרֵּב לְה' הַשְּׁנִיָּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב עֲרוֹת כְּלָתָךְ לֹא תִגְלֶה. וְהֵם
הַפְּרִידוּ בֵּין ו' לְה' הָעֲלִיּוֹנָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב עֲרוֹת אִשְׁתְּ אַבִּיךָ לֹא תִגְלֶה. שִׁי' הִיא אָב, ה'
אָם, ו' בֶּן, ה' בֵּת. וְלִכְּנֹן צִוָּה אֱלִיּוֹ ה' עֲלִיּוֹנָה. עֲרוֹת אִשְׁתְּ אַבִּיךָ לֹא תִגְלֶה. עֲרוֹת אֲחוּתָךְ
בֵּת אַבִּיךָ - זוֹ ה' תִּתְּוֹנָה. אֵת בֵּת בְּנָה וְאֵת בֵּת בִּתְּהָ - הֵם ה' א' ה' א', שְׁהֵם תּוֹלְדוֹת
שֶׁל ה'. עֲרוֹת אַחֵי אַבִּיךָ - זוֹ יו' ד', שְׁהוּא תּוֹלְדָה שֶׁל אוֹת י', וְהוּא אָח לְוָא'ו.

טקסט הזוהר

סוּף סוּף בְּזִמְנָא דְעֶרְב רַב מְעוֹרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל לִית קְרִיבּוֹ וְיִחוּדָא בְּאַתְוֹן שֵׁם יְדו' ד', וּמִיד
דִּיתְמַחוֹן מַעֲלָמָא אֲתַמֵּר בְּאַתְוֹן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (זְכִּירָה יד) בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְדו' ד'
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. וּבְגִין דָּא אָדָם דָּאֲנּוּן יִשְׂרָאֵל אִית לֹון יְחוּדָא בְּאוֹרֵייתָא דְאַתְמֵר בְּה'
(מְשַׁלִּי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּה'. וְאִיהִי מְטְרוֹנִיתָא מְלָכוֹ' ת'. דְּמִסְטֵרָהָא אֲתַקְרִיאוּ
יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים. וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא טוֹב הִיּוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אַעֲשֶׂה
לוֹ עֶזֶר כְּנֻגְדּוֹ דָּא מִשְׁנָה אֲתַתָּא דְהָהוּא נֶעַר וְאִיהוּ (נ' א' וְאִיהִי) שְׁפָחָה דְשְׁכִינְתָּא. וְאִי
זְכוֹ יִשְׂרָאֵל אִיהִי עֶזֶר לֹון בְּגִלוּתָא מְסִטְרָא דְהֵתֵר טְהוֹר כְּשֶׁר. וְאִי לָאוּ אִיהִי כְּנֻגְדּוֹ
מְסִטְרָא דְטָמָא פְּסוּל אָסוּר. טְהוֹר הֵתֵר כְּשֶׁר אִיהוּ יֶצֶר הַטּוֹב. פְּסוּל טָמָא אָסוּר אִיהוּ
יֶצֶר הָרָע.

סוף סוף בזמן שערב רב מערבים בישראל, אין קרבה ויחוד באותיות שם יהו"ה. ומיד שימחו מהעולם, נאמר באותיות של הקדוש ברוך הוא (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד. ולכן אדם, שהם ישראל, יש להם יחוד בתורה, שנאמר בזה (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה, והיא הגבירה מלכו"ת, שמצדה נקראו ישראל בני מלכים. ולכן אמר הקדוש ברוך הוא, לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. זו משנה, אשתו של אותו נער, והוא [והיא] שפחת השכינה. אם זכו ישראל - היא עוזרת להם בגלות מצד של הטר טהור כשר. ואם לא - היא כנגדו מצד של טמא פסול אסור. טהור הטר וכשר הוא יצר הטוב. פסול טמא אסור הוא יצר הרע.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ח ע"א) ♦

טקסט הזהור

ואתתא דאית לה דם טהר ודם נדה מסטרא דמשנה איהי שויא ליה ולאו איהי בת זוגיה יחודא דיליה. דלית יחודא עד דערב רב יתמחון מעלמא. ובגין דא (לעיל כו ע"ב) אתקבר משה לבר מארעא קדישא. וקבורתא דיליה משנה איהי ולא ידע גבר ית קבורתיה עד יומא הדין. קבורתא דיליה משנה דשלטא על מטרוניתא דאיהי קבלה למשה. ומלכא ומטרוניתא

תרגום לעברית

ואשה שיש לה דם טהר ודם נדה מצד של המשנה היא שמה אותו ואינה בת זוגו, היחוד שלו, שאין יחוד עד שערב רב ימחו מהעולם. ולכן נקבר משה מחוץ לארץ הקדושה, וקבורתו היא משנה, ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה. קבורתו משנה ששולטת על הגבירה, שהיא קבלה למשה ומלך. וגבירה מתפרדת מבעלה. ולכן (משלי ל) תחת שלוש רגזה ארץ וכו' תחת עבד כי ימלוך - זהו עבד הידוע. ושפחה - זו משנה. ונבל כי ישבע להם - זה ערב רב. עם נבל ולא חכם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

